

**Nieuwjaarstoespraak drs. A.A.M. Brok, CvdK Fryslân
Provinciehuis Leeuwarden, 12 januari 2024.**

Beste mensen,

Menig bestuurder begint het nieuwe jaar met een beschouwing van het afgelopen jaar en huldigt daarnaast de stelling dat we in moeilijke tijden leven met veel onzekerheid...

Toehoorders worden dan meegenomen in een bespiegeling die niet per definitie hoopgevend is.

Niet zelden is een nieuwjaarstoespraak doorspekt van nostalgie en van; 'vroeger was toch alles beter'...

Hoeveel makkelijker was het in de tijd van mijn grootouders zou je kunnen zeggen...

Het Brabantse ietwat orthodoxe Rooms-Katholieke milieu waar zij een onderdeel van waren, was overzichtelijk. De Katholieke Illustratie met prachtige foto's en reportages, gaf het beeld van de buitenwereld en de missie in het bijzonder...

Op zondag ging men naar de Hoogmis en op de radio verzorgde pater Leopold Verhagen de dagafsluiting.

Maar hoe is het nu?

Daan Rovers, filosoof en voormalig denker des vaderlands, stelde onlangs in een essay dat jonge mensen al sinds Plato worstelen met vragen als;

'Is dit de wereld waarmee ik het moet doen? Hoe ga ik hiermee verder?

Iedere generatie moet zichzelf beschaven. We kunnen niet teren op wat generaties in de achttiende of negentiende eeuw hebben meegemaakt'.

Mondiaal, dus ook in Europa en Nederland, is reeds afscheid genomen van de traditionele heerschappij van wat men de zogenaamde bestuurlijk politieke stromingen noemde.

De politiek raakt steeds meer over personen en het aantal zwevende kiezers neemt toe. De opkomstpercentages bij de afgelopen verkiezingen zijn relatief hoog en de stellingname dat de politiek niet leeft kan derhalve niet onderschreven worden...

Niet eerder werd in de vaderlandse politiek een eenmansfractie, BBB, in alle provincies de grootste en dus ook in de Eerste Kamer.

En een dag voor de verkiezingen van 22 november had niet een opiniepeiler voorspeld dat de PVV veruit de grootste partij van Nederland zou worden...

Landelijk, maar ook provinciaal, kost het de zogenaamde meer traditionele partijen moeite om te erkennen dat het partijpolitieke landschap veranderd is...

De 'volksverhuizing' van de ene naar de andere partij zal echter steeds vaker voorkomen...

De verliezers van nu, zijn de winnaars van morgen en omgekeerd...

Vijf jaar geleden was de grote winnaar bij de Europese verkiezingen nog de PvdA en verdween de PVV uit het EP...

Herinnert u zich dat nog?

Waar u ook politiek mag staan, in ons land blijft het nodig om coalities te smeden.

In politiek opzicht, maar ook in de samenleving.

Niemand heeft het hier alleen voor het zeggen.

Wellicht is dat ook de kracht van onze democratie...

Toch is het mijn overtuiging dat je alleen verder komt als je bereid bent om daadwerkelijk samen te werken.

Vertaald naar de provinciale politiek met veertien partijen, betekent dit dat je moet accepteren als een ander het een keer meer voor het zeggen heeft.

De grootste hoeft zich niet als grootste te gedragen en de kleinste hoeft zich nimmer als kleinste te voelen....

Uiteindelijk heeft ieder zijn mandaat gekregen en heeft iedere partij ideeën waar Fryslan verder mee kan komen.

Daarbij komt dat de provincie, het middenbestuur, nadrukkelijk aan zet is. De grote strategische opgaven in het ruimtelijk/economisch domein waar wij verantwoordelijk voor zijn, bepalen de agenda voor de komende jaren. Maar ook thema's al bereikbaarheid, de toekomst van onze taal en het wonen, vragen onze aandacht.

Het blijft de uitdaging de goede dingen te doen voor de 657.000 inwoners van Fryslân. Een nog meer intensieve samenwerking met de achttien gemeenten en waterschap is daarbij mijns inziens vanzelfsprekend.

En ja.... Ook ik maak me zorgen over de conflicten in de wereld.

Israël, Gaza, de Oekraïne en al die ander brandhaarden...

En stel nu eens dat de Volksrepubliek China inderdaad op haar 75e verjaardag op 1 oktober Taiwan binnenvalt....

Wat heeft dat voor gevolgen voor de wereld en Europa?

Dichterbij huis zijn er ook hoopvolle gebeurtenissen. Wellicht klein, maar toch...

Vorige week maandag, op twee januari, liep ik met gedeputeerde Folkerts en onze Secretaris/Directeur door de organisatie om alle mensen gelukkig nieuwjaar te wensen... Altijd weer een mooie gelegenheid om welliswaar kort, maar toch met wat mensen te spreken...

Een nieuwe medewerker vertelde mij dat hij trots was op zijn baan bij de provincie. Vier en een half jaar geleden woonde hij, gevlucht uit Syrië, met zijn gezin in het AZC in Balk maar hij was nu een "Ouwe Seun" geworden.

Een duidelijk voorbeeld van hoe het kan....

Het maakt niet uit waar je vandaan komt, het gaat erom waar je naar toe wilt met je leven... Wat voor bijdrage wil je leveren.

Dat geldt voor u allen hier aanwezig. Of u nu directeur van een bedrijf bent of van een onderwijsinstelling, supporter van Cambuur of lid van de Oeietoeters...

Waar wilt u het komende jaar naartoe in de provincie die ons dierbaar is?

In het boek; 'Wie kies je om te zijn', Gesprekken en gedachten over een nieuwe tijd, vraagt Roek Lips zich af of er ook een realistische manier is om hoopvol te blijven...

Gesteld wordt dat leven per definitie onzeker is.

'Snelle meningen helpen ons niet verder, maar wel nieuwsgierigheid en opmerkzaamheid'...

Hoogleraar Paul de Blot van Nyenrode, inmiddels overleden, zat vijf jaar in een concentratiekamp, had drie oorlogen meegemaakt en had geen familie meer.

Hij wist niet waar zijn ouders begraven waren. Hij stelde;

‘Als je dankbaar bent, ben je altijd tevreden. Als je elke dag opschrijft waarvan je deze dag genoot en je herleest dat, dan blijf je genieten van je leven en is er geen ruimte meer voor de bittere ervaringen. Je moet jezelf programmeren. Er is maar een ding echt belangrijk; dat ik mens ben, voor andere mensen, met ander mensen’.

En zo is het...

Beste mensen, ik sluit af.

Het leven zag er ogenschijnlijk in de tijd van mijn grootouders overzichtelijker uit.

Het vaderlandse politieke landschap in de tijd van de Freule Wttwaall van Stoetwegen en Boer Koekoek was wellicht gelijkmatiger en minder gepolariseerd.

Maar ook toen was de toekomst onzeker.

Zolang wij nieuwsgierig blijven en scherp, dankbaarheid tonen en genieten van het leven, kunnen wij samen de toekomst tegemoet treden, of zoals Aggie van der Meer, winnaar van de Gysbert Japixcsprijs schreef in haar gedicht ‘De tiid, It duorjen’;

Dit seit de ingel;

Lokkich it lân dêr't de frije geast de tiid ferstiet,

De romte krijt en nimt.

En yn mienskip mei de tiid de krêft ynset om te behâlden

Wat ta frede en wolfielen liedt.

Lokkich it lân dat minsken de lust jout om te meitsjen

Wat har hannen foar har lok en tefredenens meitsje kinne;

Lokkich it lân dat minsken oanset

Om har tinken nij en de tiid tasizzend te meitsjen

En fan einigjen net wit.

Ik wens u, namens het provinciaal bestuur Lok en bovenal 'Seine' in het jaar dat voor ons ligt.